

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ Δ΄

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 20 Σεπτεμβρίου 2011, με την εξής σύνθεση: Σωτ. Ρίζος, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Δ΄ Τμήματος, Ηρ. Τσακόπουλος, Κ. Πισπιρίγκος, Σύμβουλοι, Χ. Σιταρά, Μ. Αθανασοπούλου, Πάρεδροι. Γραμματέας η Μ. Παπαδοπούλου, Γραμματέας του Δ΄ Τμήματος.

Α. Για να δικάσει την από 12 Μαΐου 2003 αίτηση:

της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «Ιδιωτική Τηλεόραση Γαλασίου Ανώνυμη Ραδιοτηλεοπτική Εταιρεία Προβολής και Επικοινωνίας» και το διακριτικό τίτλο «ΓΑΛΑΤΣΙ Τ.Υ.», που εδρεύει στο Γαλάτσι Αττικής (Βεΐκου 48), η οποία παρέστη με το δικηγόρο Αντώνιο Πετρίδη (Α.Μ. 13179), που τον διόρισε με πληρεξούσιο,

κατά του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης, που εδρεύει στην Αθήνα, το οποίο παρέστη με την Αθηνά Αλεφάντη, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Με την αίτηση αυτή η αιτούσα εταιρεία επιδιώκει να ακυρωθεί η υπ' αριθμ. 200/1.4.2003 απόφαση της Ολομέλειας του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης.

Β. Για να δικάσει την από 3 Ιουλίου 2003 αίτηση:

της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «Ιδιωτική Τηλεόραση Γαλασίου Ανώνυμη Ραδιοτηλεοπτική Εταιρεία Προβολής και Επικοινωνίας» και το διακριτικό τίτλο «ΓΑΛΑΤΣΙ Τ.Υ.», που εδρεύει στο Γαλάτσι Αττικής (Βεΐκου 48), η οποία παρέστη με το δικηγόρο Αντώνιο Πετρίδη (Α.Μ. 13179), που τον διόρισε με πληρεξούσιο,

κατά του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης, που εδρεύει στην Αθήνα, το οποίο παρέστη με την Αθηνά Αλεφάντη, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Με την αίτηση αυτή η αιτούσα εταιρεία επιδιώκει να ακυρωθεί η υπ' αριθμ. 278/27.5.2003 απόφαση της Ολομέλειας του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως του εισηγητή, Συμβούλου Ηρ. Τσακόπουλου.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τον πληρεξούσιο της αιτούσας εταιρείας, ο οποίος ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους ακυρώσεως και ζήτησε να γίνουν δεκτές οι αιτήσεις και την αντιπρόσωπο του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης, η οποία ζήτησε την απόρριψή τους.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου και

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφθηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση των κρινομένων αιτήσεων έχουν καταβληθεί τα νόμιμα παράβολα (γραμμάτια παραβόλου 315960, 360611, 754816/2003 και 241243, 788220/2003 για τις υπ' αριθμούς καταθέσεως 3631/2003 και 5257/2003 αιτήσεις, αντιστοίχως).

2. Επειδή, το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης, με την απόφασή του 200/1.4.2003, επέβαλε στον τηλεοπτικό σταθμό «ΓΑΛΑΤΣΙ Τ.Υ.», τον οποίο εκμεταλλεύεται η αιτούσα εταιρεία, την διοικητική κύρωση της άμεσης διακοπής λειτουργίας του, για λόγους συνδεδεμένους με το περιεχόμενο του εκπεμπόμενου από αυτόν

προγράμματος. Κατά της αποφάσεως αυτής η αιτούσα άσκησε αίτηση θεραπείας, η οποία απορρίφθηκε με την απόφαση 278/27.5.2003 του Ε.Σ.Π., μετά νέα ουσιαστική έρευνα της υποθέσεως. Ήδη, με τις κρινόμενες αιτήσεις υπ' αριθμούς καταθέσεως 3631/2003 και 5257/2003 ζητείται η ακύρωση των ανωτέρω πράξεων 200/2003 και 278/2003 του Ε.Σ.Π.

3. Επειδή, οι κρινόμενες αιτήσεις είναι συναφείς και πρέπει, ως εκ τούτου, να συνεκδικασθούν.

4. Επειδή, η απόφαση 200/2003 του Ε.Σ.Π. απώλεσε την εκτελεστότητά της, ενσωματωθείσα στην μεταγενέστερη απόφαση 278/2003 του Ε.Σ.Π., η οποία απέρριψε αίτηση θεραπείας της αιτούσης, αφού επανεξέτασε και την ουσία της υποθέσεως. Επομένως η κρινόμενη υπ' αριθμόν καταθέσεως 3631/2003 αίτηση ακυρώσεως, στρεφόμενη κατά της ως άνω αποφάσεως 200/2003, πρέπει να απορριφθεί.

5. Επειδή, η αιτούσα ως νόμιμο έρεισμα της λειτουργίας της επικαλείται τις διατάξεις των άρθρων 17 παρ. 1 του ν. 2644/1998 και 19 παρ. 2 του ν. 3051/2002. Κατά τις διατάξεις αυτές, θεωρούνται ως νομίμως λειτουργούντες τηλεοπτικοί σταθμοί, οι οποίοι δεν είναι εφοδιασμένοι με άδεια ιδρύσεως και λειτουργίας, εφ'Α όσον πληρούν ορισμένες προϋποθέσεις (κυρίως : εμπρόθεσμη υποβολή αιτήσεως αδειοδοτήσεως στο πλαίσιο διαγωνιστικής διαδικασίας κατά το έτος 1998 και λειτουργία κατά την έναρξη ισχύος του ν. 2644/1998). Η αιτούσα ισχυρίζεται ότι πληροί τις ως άνω δύο βασικές προϋποθέσεις.

6. Επειδή, όπως έχει ήδη γίνει δεκτό (βλ. Σ.τ.Ε. 5040/1987 Ολομ., 1145/1988 Ολομ., 2501/2004 7μ.), με το άρθρο 15 του Συντάγματος, όπως το άρθρο αυτό ίσχυε πριν από την αναθεώρησή του έτους 2001 (το οποίο δεν επέφερε συνταγματική μεταβολή από της εξεταζομένης απόψεως), δεν θεσπίζεται ατομικό δικαίωμα ιδρύσεως ραδιοφωνικού και τηλεοπτικού σταθμού, αλλ' η διαμόρφωση ενός τέτοιου δικαιώματος αφήνεται στον κοινό νομοθέτη, ο οποίος, τελεί υπό τους όρους και περιορισμούς της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού. Το κρατικό μονοπώλιο ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών εκπομπών καταργήθηκε με τους νόμους 1730/1987 (Α.145) «Ελληνική Ραδιοφωνία – Τηλεόραση Ανώνυμη Εταιρεία» και 1866/1989 (Α.222) «Ίδρυση Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεοράσεως και παροχή αδειών για την ίδρυση και λειτουργία τηλεοπτικών σταθμών», με τους οποίους επετράπη η ίδρυση και λειτουργία τοπικών ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών σταθμών, αντιστοίχως, κατόπιν διοικητικής αδείας χορηγούμενης αυτοτελώς (όχι δηλαδή στο πλαίσιο διαγωνιστικής διαδικασίας), βάσει προϋποθέσεων και κατ' εκτίμηση κριτηρίων, που έτασσε ο νόμος. Κατ' εφαρμογήν των νόμων αυτών εκδόθηκαν περιορισμένος αριθμός αδειών τηλεοπτικών σταθμών και μεγάλος αριθμός αδειών ραδιοφωνικών σταθμών. Παράλληλα, από το έτος 1989 και έπειτα άρχισαν να λειτουργούν πολλοί ιδιωτικοί ραδιοφωνικοί και τηλεοπτικοί σταθμοί αυθαιρέτως, χωρίς διοικητική άδεια. Κρίθηκε μάλιστα (βλ. Σ.τ.Ε. 3839/1997 Ολομ.) ότι η εν τοις πράγμασι ίδρυση και λειτουργία τηλεοπτικού σταθμού, χωρίς άδεια, δεν αποτελούν νόμιμο λόγο χορηγήσεως αδείας κατά τον ν. 1866/1989, έστω και αν η Διοίκηση, με την πρακτική που είχε τηρήσει, είχε ανεχθεί ή και υποβοηθήσει την λειτουργία χωρίς άδεια του συγκεκριμένου, καθώς και άλλων τηλεοπτικών σταθμών (βλ. και εισηγητική έκθεση ν. 2328/1995 «Νομικό καθεστώς της ιδιωτικής τηλεόρασης και της τοπικής ραδιοφωνίας κλπ»). Την κατάσταση αυτή επιχείρησε να αντιμετωπίσει ο προαναφερθείς ν. 2328/1995, που θέσπισε νέο λεπτομερές σύστημα ρυθμίσεως, προβλέπον την χορήγηση διοικητικών αδειών ιδρύσεως και λειτουργίας ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών σταθμών κατόπιν διαγωνισμών, βάσει προϋποθέσεων και κριτηρίων, τα οποία όριζε αναλυτικά. Προκηρύξεις για την έκδοση αδειών λειτουργίας τηλεοπτικών σταθμών τοπικής και περιφερειακής εμβέλειας δημοσιεύθηκαν την 11.3.1998 (οι υπ' αριθμ. 4774/Ι και 4775/Ι, ΦΕΚ Β' 14 και 15, αντιστοίχως) και την 17.7.1998 (η υπ' αριθ. 15011/Ε, ΦΕΚ Β' 36). Ακολούθως, την 13.10.1998, δημοσιεύθηκε ο ν. 2644/1998 «Για την παροχή συνδρομητικών και τηλεοπτικών υπηρεσιών. . .» (Α' 223), το άρθρο 17 του οποίου ορίζει τα εξής: «Μεταβατικές διατάξεις για τους όρους λειτουργίας των τηλεοπτικών σταθμών: 1. Οι τηλεοπτικοί σταθμοί περιφερειακής και τοπικής εμβέλειας που λειτουργούν κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος άρθρου και έχουν υποβάλει εμπροθέσμως αίτηση για χορήγηση αδείας λειτουργίας ιδιωτικού τηλεοπτικού σταθμού σύμφωνα με τη διαδικασία των υπ' αριθ. 4775/1/3.3.1998 (ΦΕΚ παρ. 15), 4774/1/3.3.1998 (ΦΕΚ παρ. 14), 15011/Ε/13.7.1998 (ΦΕΚ παρ. 36) αποφάσεων του Υπουργού Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης θεωρούνται ως νομίμως λειτουργούντες εντός της γεωγραφικής περιοχής που αντιστοιχεί στον αναγραφόμενο στην αίτησή τους Χάρτη Συχνοτήτων του Παραρτήματος ΙΙ της υπ' αριθμ. 15587/Ε/19.8.1997 κοινής απόφασης των Υπουργών Μεταφορών και Επικοινωνιών και Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης (ΦΕΚ 785 Β'), μέχρι την έκδοση της απόφασης του

Υπουργού Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης με την οποία θα χορηγηθούν άδειες λειτουργίας ιδιωτικών τηλεοπτικών σταθμών για την αντίστοιχη περιοχή ή μέχρι την έκδοση απορριπτικής απόφασης μετά την ολοκλήρωση του προβλεπόμενου στο άρθρο 2 παρ. 5 περιπτώσεις γ' και δ' του ν. 2328/1995 ελέγχου συνδρομής των νόμιμων προϋποθέσεων ή της επάρκειας της τεχνικής μελέτης. . 2. Οι αναφερόμενοι στην προηγούμενη παράγραφο τηλεοπτικοί σταθμοί οφείλουν να τηρούν τους προβλεπόμενους από το άρθρο 3 του ν. 2328/1995 κανόνες λειτουργίας, καθώς και αυτούς που προβλέπονται από τους ισχύοντες κώδικες δεοντολογίας του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης και τη νομοθεσία περί προστασίας των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας. Η παραβίαση των ανωτέρω κανόνων, η οποία διαπιστώνεται με βάση τεκμηριωμένη και ειδικά αιτιολογημένη καταγγελία παντός έχοντος έννομο συμφέρον, έχει ως συνέπεια την άμεση διακοπή λειτουργίας του τηλεοπτικού σταθμού, με απόφαση του Υπουργού Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, καθώς και την αρνητική αξιολόγηση του σταθμού αυτού κατά τη βαθμολόγηση από το Ε.Σ.Ρ. του προβλεπόμενου από το άρθρο 2 παρ. 6 του ν. 2328/1995 κριτηρίου της προγραμματικής πληρότητας ...».

7. Επειδή, οι διαγωνιστικές διαδικασίες, στις οποίες αναφέρεται το παρατεθέν άρθρο 17 του ν. 2644/1998, δεν ολοκληρώθηκαν. Την έκβασή τους ερύθμισε ο ν. 3051/2002 (Α. 220/20.9.2002). Με τον νόμο αυτόν, με τον οποίο το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης απέκτησε την αποφασιστική αρμοδιότητα εκδόσεως των προκηρύξεων των διαδικασιών αδειοδότησεως ιδιωτικών ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών σταθμών, ορίσθηκαν και τα εξής: «άρθρο 19. 1. ... 2. Διαγωνιστικές διαδικασίες με αντικείμενο τη χορήγηση αδειών για τη λειτουργία των τηλεοπτικών σταθμών ελεύθερης λήψης ή για την παροχή συνδρομητικών τηλεοπτικών υπηρεσιών μέσω επίγειων αποκλειστικά πομπών, οι οποίες δεν έχουν ολοκληρωθεί κατά την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του παρόντος νόμου και στις οποίες η συνδρομή των νόμιμων προϋποθέσεων των αιτούντων έχει ελεγχθεί από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, κατ'Α εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 2 παρ. 5 του Ν. 2328/1995 και του άρθρου 5 παρ. 3 εδάφ. α' του Ν. 2644/1998, καταργούνται. Για την κατάργηση των διαδικασιών του προηγούμενου εδαφίου εκδίδεται σχετική διαπιστωτική πράξη του Υπουργού Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. 3. Οι τηλεοπτικοί σταθμοί περιφερειακής και τοπικής εμβέλειας οι οποίοι, κατά την έναρξη της ισχύος του παρόντος νόμου, θεωρούνται ως νομίμως λειτουργούντες σύμφωνα με το άρθρο 17 παρ. 1 του Ν. 2644/1998, εξακολουθούν να θεωρούνται ως νομίμως λειτουργούντες μέχρι την πρώτη εφαρμογή του άρθρου 2 παρ. 1 του Ν. 2328/1995 με την έκδοση αδειών λειτουργίας για την αντίστοιχη γεωγραφική περιοχή. 4....". Επακολούθησε η έκδοση του π.δ. 234/2003 «Όροι και προϋποθέσεις για τη χορήγηση αδειών ίδρυσης, εγκατάστασης και λειτουργίας τηλεοπτικών σταθμών ελεύθερης λήψης» (Α. 210/1.9.2003), καθώς και προκηρύξεων του Ε.Σ.Ρ. για την χορήγηση αδειών ιδρύσεως και λειτουργίας των τηλεοπτικών σταθμών εθνικής, περιφερειακής και τοπικής εμβέλειας. Διατάξεις του εν λόγω διατάγματος και των προκηρύξεων ακυρώθηκαν με τις αποφάσεις 2502, 2504 και 2508/2.8.2005 του Συμβουλίου της Επικρατείας. Οι διαδικασίες αδειοδότησεως, που κινήθηκαν με τις παραπάνω προκηρύξεις, εν τέλει δεν ολοκληρώθηκαν. Επακολούθησε η δημοσίευση του ν. 3444/2006 (Α.46/2.3.2006), το άρθρο 15 παρ. 7 περ. β του οποίου όρισε ότι «Οι προκηρύξεις για τη χορήγηση τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών αδειών θα εκδοθούν μέχρι τις 30.6.2006». Εν συνεχεία, με το άρθρο 9 παρ. 2 του ν. 3548/2007 (Α.68/20.3.2007) παρετάθη η ως άνω προθεσμία μέχρι την 30.6.2007. Επακολούθησε η δημοσίευση του ν. 3592/2007 «Συγκέντρωση και αδειοδότηση επιχειρήσεων Μέσων Ενημέρωσης...» (Α.161/ 19.7.2007), ο οποίος επέφερε σημαντικές τροποποιήσεις στο σύστημα αδειοδότησεως των τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών σταθμών, όρισε δε ότι «Ως [νομίμως] λειτουργούντες τηλεοπτικοί περιφερειακοί σταθμοί νοούνται εκείνοι που θεωρείται ότι λειτουργούν νομίμως, σύμφωνα. . .» με τις παρατεθείσες διατάξεις των ν. 2644/1998, 3051/2002 και 3444/2006 (άρθρο 5 παρ. 7) και ότι η ίδια ως άνω προθεσμία κινήσεως της διαδικασίας αδειοδότησεως «παρατείνεται . . . μέχρι την 31.10.2007» (άρθρο 20 παρ. 5). η ίδια πάντοτε προθεσμία παρατάθηκε μέχρι την 31.10.2008 με το άρθρο δεύτερο παρ. 1 του ν. 3640/2008 (Α.22/14.2.2008), μέχρι την 30.6.2009 με το άρθρο 9 του ν. 3723/2008 (Α.250/9.12.2008), μέχρι την 31.12.2009 με το άρθρο 37 του ν. 3775/2009 (Α. 122/21.7.2009), και μέχρι την 31.12.2010 με το άρθρο 29 παρ. 4 του ν. 3838/2010 (Α. 49) και μέχρι την 31.12.2011 με το άρθρο 49 παρ. 8 του ν. 3905/2010 (Α. 219).

8. Επειδή, η διάταξη του άρθρου 17 παρ. 1 του ν. 2644/1998, σχετικά με την νομιμοποίηση της λειτουργίας ορισμένων παρανόμως λειτουργούντων τηλεοπτικών σταθμών, οι οποίοι θεωρούνται υπό προθεσμίαν ως «νομίμως λειτουργούντες», θεσπίσθηκε σε χρόνο, κατά τον οποίο είχαν ήδη κινηθεί, με την έκδοση προκηρύξεων, και ήσαν εν εξελίξει διαγωνιστικές διαδικασίες κατά τις πάγιες διατάξεις του ν. 2328/1995, ευλόγως δε αναμενόταν η ολοκλήρωσή τους σε σχετικά βραχύ χρονικό διάστημα, με την έκδοση των αντιστοίχων αδειών, και η συνακόλουθη λήξη της ισχύος της διατάξεως αυτής. Αντιθέτως, με τις διατάξεις του

άρθρου 19 του μεταγενέστερου ν. 3051/2002 παρατάθηκε το καθεστώς λειτουργίας των ίδιων τηλεοπτικών σταθμών επ' αόριστον, εφ' όσον με αυτές καταργήθηκαν οι αρξάμενες διαγωνιστικές διαδικασίες χωρίς να έχουν προκηρυχθεί νέες και χωρίς να τάσσεται στην Διοίκηση εύλογη προθεσμία, μέσα στην οποία θα έπρεπε να έχει ολοκληρώσει την χορήγηση αδειών στους τηλεοπτικούς σταθμούς περιφερειακής και τοπικής εμβέλειας. Όμως, η υπό τις εκτεθείσες συνθήκες επ' αόριστον ανοχή της λειτουργίας τηλεοπτικών σταθμών, οι οποίοι ιδρύθηκαν και λειτούργησαν παρανόμως, αντίκειται προς το Σύνταγμα. Πρώτον μεν αντιβαίνει προς την θεμελιώδη συνταγματική αρχή του Κράτους Δικαίου, από την οποία απορρέει η υποχρέωση του Κράτους να εγγυάται υπέρ των πολιτών την πιστή εφαρμογή του νόμου και να προασπίζει τα δημόσια αγαθά. Τούτο επιτυγχάνεται με την αποτελεσματική λειτουργία των κρατικών υπηρεσιών εφαρμογής και επιβολής του νόμου. Έτσι διαφυλάσσεται το κύρος του νόμου και επιβεβαιώνεται η εμπιστοσύνη των πολιτών στην έννομη τάξη, που πρέπει να γίνεται από όλους σεβαστή. Δημόσιο δε αγαθό αποτελούν οι αριθμητικά περιορισμένες ραδιοσυχνότητες για την πραγματοποίηση τηλεοπτικών εκπομπών αναλογικού σήματος. το δημόσιο αυτό αγαθό προσβάλλεται όταν η χρήση των ραδιοσυχνοτήτων γίνεται χωρίς την απαιτούμενη διοικητική άδεια, δηλαδή αυθαίρετως και παρανόμως. Δεύτερον δε, η επίμαχη ρύθμιση αντιβαίνει προς την συνταγματική αρχή της ισότητας. Διότι θέτει τους πολίτες εκείνους, οι οποίοι, ενώ είχαν πιθανώς την βούληση και την πραγματική δυνατότητα να ιδρύσουν τηλεοπτικό σταθμό, δεν το έπραξαν αυθαίρετως παραβαίνοντας τον νόμο, σε εξόχως μειονεκτική μοίρα σε σχέση με τους πολίτες, εκείνους, οι οποίοι, με την αυθαίρετη κατάληψη ραδιοσυχνότητας, ίδρυσαν παρανόμως, χωρίς δηλαδή άδεια, τηλεοπτικό σταθμό. Πράγματι, οι παρανομήσαντες πολίτες νέμονται τομέα της αγοράς τηλεοπτικών υπηρεσιών, η λειτουργία της οποίας συνδέεται με την, καίριας σημασίας σε μία δημοκρατική πολιτεία, άσκηση των δικαιωμάτων του πληροφορείν και του πληροφορείσθαι. Η ρύθμιση των επίμαχων διατάξεων θα ήταν, ενδεχομένως, συνταγματική εάν συνέτρεχαν εκ παραλλήλου και σωρευτικώς δυο προϋποθέσεις. Αφ' ενός μεν εάν η διάταξη του άρθρου 19 παρ. 2 του ν. 3051/2002 δεν εξαρτούσε την εφαρμογή της κατά κύριο λόγο από το συμπτωματικό γεγονός της λειτουργίας τηλεοπτικών σταθμών σε δεδομένο χρόνο, αλλά και από κριτήρια συναπτόμενα προς την ύπαρξη πραγματικών καταστάσεων, οι οποίες, αν και δημιουργήθηκαν αυτογνωμόνως, χρήζουν, κατά την κρίση του νομοθέτη νομικής προστασίας, ανεκτής πάντως από το Σύνταγμα. Αφ' ετέρου δε εάν η διάταξη αυτή ήταν περιορισμένης χρονικής ισχύος, εάν προέβλεπε δηλαδή έναν οπωσδήποτε οριστό καταληκτικό χρόνο ανοχής της λειτουργίας των νομιμοποιούμενων τηλεοπτικών σταθμών ο χρόνος δε αυτός θα έπρεπε να είναι εύλογος, ως απολύτως αναγκαίος, να αντιστοιχεί δηλαδή προς τον χρόνο, ο οποίος απαιτείται για την ολοκλήρωση μιας το ταχύτερον δυνατόν κινουμένης διαδικασίας αδειοδότησεως και, πάντως, να μη υπερβαίνει ένα όριο, πέρα του οποίου, υπό οποιεσδήποτε περιστάσεις, η εξαίρεση, δηλαδή η προσωρινή ανοχή της λειτουργίας τηλεοπτικών σταθμών που ιδρύθηκαν και λειτούργησαν παρανόμως με την αυθαίρετη κατάληψη ραδιοσυχνότητας, καθίσταται πλέον κανόνας που παραμερίζει το πάγιο – και εναρμονιζόμενο προς το άρθρο 15 παρ. 2 του Συντάγματος – νομοθετικό καθεστώς. Η υπέρβαση αυτού του ορίου δεν μπορεί σε καμμία περίπτωση να γίνει ανεκτή από την συνταγματική τάξη. Ανεξαρτήτως δε του ζητήματος αν κατά τον χρόνο θεσπίσεως της διατάξεως του άρθρου 19 παρ. 2 του ν. 3051/2002 συνέτρεχε η πρώτη από τις παραπάνω προϋποθέσεις, οπωσδήποτε δεν συνέτρεχε η δεύτερη, δεδομένου ότι η διάταξη αυτή δεν ήταν περιορισμένης χρονικής ισχύος, δεν όριζε δηλαδή συγκεκριμένο και εύλογο, κατά τ' ανωτέρω, χρόνο λήξεως της ισχύος της. Επομένως, η επίμαχη διάταξη ήταν ήδη κατά τον χρόνο θεσπίσεώς της αντισυνταγματική. Σε κάθε δε περίπτωση κατά τον χρόνο της συζητήσεως της κρινομένης υποθέσεως (20.9.2011), ήτοι δεκαέξι (16) περίπου έτη μετά τη θέσπιση του ν. 2328/1995, δώδεκα (12) έτη μετά την δημοσίευση των πρώτων προκηρύξεων για την αδειοδότηση τηλεοπτικών σταθμών και εννέα (9) έτη μετά την θέση σε ισχύ των διατάξεων του άρθρου 19 παρ. 2 και 3 του ν. 3051/2002, τα χρονικά όρια της συνταγματικής ανοχής είχαν, πλέον, εξαντληθεί και η επίμαχη διάταξη είχε οπωσδήποτε καταστεί αντισυνταγματική και, ως εκ τούτου, αντίσχυρη, διότι η περαιτέρω διατήρησή της σε ισχύ θα ήταν, κατά τ' ανωτέρω, αντίθετη προς το Σύνταγμα (βλ. ΣτΕ 3578/2010 Ολομ.).

9. Επειδή, κατ' ακολουθίαν, η λειτουργία του τηλεοπτικού σταθμού της αιτούσης κατά τον κρίσιμο εν προκειμένω χρόνο της συζητήσεως της κρινομένης αιτήσεως δεν μπορούσε να στηριχθεί στην -ανίσχυρη κατά τ' ανωτέρω- διάταξη του άρθρου 19 παρ. 2 του ν. 3051/2002. Ούτε, εξ άλλου, άλλη διάταξη νόμου ή διοικητική πράξη επέτρεπε την λειτουργία τηλεοπτικού σταθμού της αιτούσης δεν είναι επιτρεπτή. Συνεπώς, η κρινόμενη υπ' αριθμό καταθέσεως 5257/2003 αίτηση ακυρώσεως, η οποία στρέφεται κατά της ως άνω αποφάσεως 278/2003 του Ε.Σ.Π. πρέπει να απορριφθεί (βλ. ΣτΕ 3578/2010 Ολομ., 3253/2011).

Συνεκδικάζει τις κρινόμενες αιτήσεις και

Απορρίπτει αυτές.

Διατάσσει την κατάπτωση του παραβόλου.

Επιβάλλει στην αιτούσα την δικαστική δαπάνη του Δημοσίου, ανερχομένη το ποσόν των εννεακοσίων είκοσι (920) ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 10 Οκτωβρίου 2011 και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 12ης Μαρτίου 2013.

Ο Πρόεδρος του Δ' Τμήματος Η Γραμματέας του Δ' Τμήματος

Σωτ. Αλ. Ρίζος Μ. Παπαδοπούλου